

Identitet

Der er enighed om, at Topdanmark den 27. september 2018 efter anmodning fra A udstedte en forsikringspolice med bl.a. dækning af ansvar for en Mercedes-Benz, model Vito, 115 CDI AUT, med registreringsnummer BE93197, og at han kort forinden havde købt en Mercedes-Benz, der i Motorregistret blev omregistreret til dette registreringsnummer. Der er endvidere enighed om, at det var A's Mercedes-Benz med det nævnte registreringsnummer, som var involveret i et færdselsuheld i Norge med skade til følge.

Det fremgår ikke af forsikringspoliceen eller sagens øvrige oplysninger, at det er en forudsætning for motoransvarsforsikringens dækning, at samtlige data oplyst ved forsikringsaftalens indgåelse er korrekte, og at forkerte oplysninger automatisk fører til, at motoransvarsforsikringen ikke er dækkende.

Der er også enighed om, at Mercedes-Benz'en var udstyret med et andet registreret stelnummer end det originale, dvs. at bilen var "klonet", og at der var tale om en Mercedes-Benz, model Viano, CDI 2,2. Topdanmark har på den baggrund gjort gældende, at der ikke er identitet mellem det køretøj, som A har tegnet forsikring for, og det køretøj, som var involveret i uheldet.

Det må bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, om det med den fornødne sikkerhed kan identificeres, hvilket fysisk køretøj der er omfattet af en forsikring.

Som anført fremgik bilens registreringsnummer af forsikringspoliceen. Stelnummeret fremgik derimod ikke af forsikringspoliceen. Landsretten finder på den baggrund og i øvrigt efter en samlet vurdering af de øvrige oplysninger i policeen om fabrikat, model, variant, drivmiddel mv., at der ikke foreligger nogen reel tvivl om, at forsikringen omfattede A's Mercedes-Benz, og at der ikke var risiko for forveksling med andre biler. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at enkelte oplysninger i policeen om model mv. ikke var fuldt korrekte.

Ophævelse af forsikringen/lovlig interesse i forsikringen

Topdanmark har desuden gjort gældende, at selskabet har tegnet ansvarsforsikring for A's Mercedes-Benz under den urigtige forudsætning, at bilen kunne indregistreres, og at selskabet derfor er berettiget til at ophæve forsikringsaftalen med tilbagevirkende kraft. Selskabet har i den forbindelse også anført, at tegning af forsikring for en klonet bil ikke udgør en lovlig interesse i forsikringsaftalelovens § 35's forstand, og at indgåelse af en forsikringsaftale for en klonet bil er i strid med lov og ærbarhed, jf. Danske Lov 5-1-2.

Det følger af færdselslovens § 101, at den ansvarlige for et motordrevet køretøj er erstatningsansvarlig på objektivet grundlag for de skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal efter færdselslovens § 105 være dækket af en ansvarsforsikring. Efter § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen om ansvarsforsikring for køretøjer mv. skal forsikringselskabet tegne forsikringen således, at ethvert forsikringsansvar i forhold til skadelidte påhviler selskabet.

Formålet med den lovpligtige motoransvarsforsikring er dermed at sikre dækning af erstatningsansvaret efter færdselsloven således, at der i forhold til skadelidte er dækning for de skader, som den ansvarlige for et motordrevet køretøj måtte forårsage i forbindelse med færdselsuheld.

Forsikring & Pensions responsumudvalg har på spørgsmål, om det må anses for at være i overensstemmelse med god forsikringskik og praksis, at et motoransvarsforsikringselskab afviser at udbetale erstatning til en skadelidt, hvis motoransvarsforsikringen bliver bekendt med, at skaden er forvoldt af et motordrevet køretøj, der er klonet, svaret nej og henvist til, at den sikrede interesse på en motoransvarsforsikring er en hæftelse på objektivet grundlag over for skadelidte, at denne hæftelse ikke påvirkes af, om køretøjet har været klonet, og at den forsikringsmæssige interesse ikke kan anses for at være ulovlig.

På den baggrund og efter formålet med den lovpligtige motoransvarsforsikring og indholdet af forsikringsaftalen finder landsretten, at Topdanmark ikke kunne ophæve ansvarsforsikringen med tilbagevirkende kraft med den virkning, at selskabet ikke skal dække den skade, der blev forvoldt ved færdselsuheldet. Landsretten bemærker herved, at et forsikringselskab, der oppebærer forsikringspræmier for klonede køretøjer, i det omfang det ikke er kendt, at køretøjet er klonet, som udgangspunkt må være nærmest til at bære risikoen for, at et køretøj siden viser sig at være klonet.

Efter forsikringsaftalelovens § 35, 1. pkt., er det alene muligt at tegne forsikring for en lovlig interesse. Landsretten finder efter det, der er anført ovenfor, at A's interesse i ikke selv at skulle udbetale erstatning som følge af det erstatningsansvar, han måtte pådrage sig i henhold til færdselsloven, udgør en lovlig interesse i bestemmelsens forstand. Det er på den baggrund og efter sagens oplysninger i øvrigt ikke godtgjort, at forsikringsaftalen er indgået i strid med forsikringsaftalelovens § 35.

Landsretten finder heller ikke grundlag for at anse forsikringsaftalen for ugyldig i medfør af Danske Lov 5-1-2.

Risikooplysninger/ond tro

Topdanmark har endelig gjort gældende, at A har afgivet urigtige risikooplysninger ved tegning af forsikringen, og at han ikke har bevist, at han var i god tro herom.

Efter A's forklaring og indholdet af forsikringspolice lægger landsretten til grund, at forsikringsaftalen blev indgået på baggrund af oplysninger fra A, og at A under en telefonsamtale med en repræsentant fra Topdanmark blandt andet oplyste bilens stelnummer.

Som anført ovenfor er der enighed om, at Mercedes-Benz'en retteligt var en model Viano, og at bilen var blevet påført et andet stelnummer end det originale.

Landsretten finder herefter, at der objektivt er afgivet urigtige oplysninger ved forsikringsaftalens indgåelse.

De oplysninger, som A afgav i forbindelse med tegningen af forsikringen, stemmer med oplysningerne fra slutsedlen om hans køb af bilen. Herefter og efter A's forklaring om forløbet ved købet af bilen sammenholdt med sagens øvrige oplysninger lægger landsretten til grund, at A var i god tro om oplysningerne og således ikke har udvist uagtsomhed.

Topdanmark er derfor forpligtet i henhold til ansvarsforsikringen, som om urigtig oplysning ikke forelå, jf. forsikringsaftalelovens § 5.

Konklusion

Landsretten tager A's påstand om, at Topdanmark skal betale ham 113.494,31 kr., til følge.

Sagsomkostninger

Under hensyn til sagens forløb, herunder at A først under hovedforhandlingen har taget bekræftende til genmæle over for DFIM's påstand i sagen mod ham, er der ikke grundlag for at pålægge Topdanmark at friholde A for de sagsomkostninger, som han er blevet pålagt at betale til DFIM i sagen mellem DFIM og ham.

Landsretten tager herefter Topdanmarks påstand om frifindelse for betaling af disse sagsomkostninger til følge.

Efter udfaldet af sagen mellem Topdanmark og A skal Topdanmark betale sagsomkostninger med i alt 53.030 kr. til A. Af dette beløb udgør 50.000 kr. dækning af udgifter til advokatbistand og 3.030 kr. dækning af retsafgift. Der er ved fastsættelsen af

beløbet vedrørende udgift til advokat taget hensyn til sagens værdi, omfang og forløb, herunder at sagen har været forelagt for Forsikring & Pensions responsumudvalg.